

MULTEHØSTEN.

BERETNINGERNE OM MULTEHØSTEN IAAR er meget gunstige, især har der i det sydøstlige Norge, — hvor tørken har herjet —, været et rigt multeaar, medens der i foregaaende aar —, da nedbøren var forholdsvis høj —, blev meget lidet multer.

Da multeindhøstningen mangededs giver en god ekstra indtægt — eksempelvis kan nævnes, at i et herred, Dverberg (Andøen) i Nordland, kan man i gode aar sælge multer for ca. kr. 27 000,00 —, ligger den tanke nær, hvorvidt det er muligt at fremme multernes vekst, og paa den maade bedre udnytte myrer, som ellers ikke har værdi til andet brug. Som bekjendt forekommer multerne talrigst paa de grunde, høitliggende myrer oppe paa fjeldene eller langt borte fra alfarvei.

Naar man har flakket en smule omkring paa forskellige slags myrer vil man finde, at multerne trives bedst, jo tørrere myrerne er, hvorom aarets rige multehøst i det sydøstlige Norge er et talende bevis. Sjelden finder man multer paa rigtig bløde og dybe myrer, undtagen paa høiereliggende tuer og langs myrkanterne, især hvor der er smaa træer og buske. Multerne er altsaa meget ømtaalige overfor altfor megen fugtighed, saavel som overfor megen vind og kulde, bliver derfor altid størst og frodigst paa lune og skyggefulde steder. Hvis en myr er afgroftet, vil man som regel finde multer langs groftekanterne. Det er derfor meget sandsynlig, at *en planmæssig afgroftning af myrerne vil bidrage til at fremme multernes vekst.*

ET ANDET SPØRGSMAAL, som i denne forbindelse er værd at overveie, er *at forebygge, at multerne plukkes for tidlig, og endvidere hvordan myreieren skal kunne sikre sig imod, at uvedkommende plukker multerne bort, uden at han faar nogen indtægt deraf.*

Det kan i den anledning være af interesse at oplyse om, hvordan man har indrettet sig paa Andøen og andetsteds i Nordland, hvor multeindhøstningen er en meget indbringende næringsvei.

Der er vistnok ikke, saavidt bekjendt, noget lovmæssig paabud om ikke at høste multerne, forinden de er passe modne, men dette forbyder sig selv, idet man erfaringsmæssig ved, at man erholder den værdifuldeste multegrød, naar multerne har opnaaet en bestemt modenhedsgrad.

Naar tiden saa er inde, *har hver myreier kun ret til at udsende saa og saa mange bærplukkere, i forhold til eiendommens skyldmark.* Det afhænger jo da meget af, hvorvidt vedkommende bærplukkere er flinke og kan finde de bedste og rigeste felter, men erfaringsmæssig har man som regel fra tidligere aar kjendskab til, hvor disse forekommer, og relativt er ialfald myreieren paa denne maade sikret en multehøst forhold til sin eiendoms værdi.
